

MAATSCHAPPELIJK

Brainpower III

Fitte vijftiger Ab Hoogland vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

“Kun je mij de roomboter even doorgeven?” Kees, een montere Rijnsburger op leeftijd die herstellende is van een herseninfarct gaf hem zonder te shaken door. Hij was inmiddels in het bezit van een goldcard van het LUMC, zolang was zijn waslijst van eerdere operaties. Ook aan de lunchtafel zat Eric, Mister Chocomel, een 2,06 m lange aajibare reus die ondanks zijn dwarslaesie het leven vrolijk tegemoet lachte. Rechts naast me zat Olga, een chagrijnige Pools-Nederlandse Fräulein met een beroerte. Zij was nog geen goede therapeut tegengekomen. Rik, een positieve plat-Leidse zeventiger met CVA zat – met een half pak yoghurt in zijn snor – recht tegenover mij. Hij had met pijn in zijn hart het wieden van zijn geliefde volkstuintje for the time being overgedragen aan zijn zoon die chef-kok is.

“Ria, mag ik nog een roggebroodje?” Aan de andere eettafel barstte tegelijkertijd de labiele Muriel – manager van een slechtdraaiend Blokker.nl filiaal – met een complexe kwetsuur, voor de zoveelste keer in tranen uit over haar deplorabele staat.

Ik besmeerde het roggebroodje dik met roomboter en kieperde behendig de suikerpot om op het roggebroodje. Lekker, dat moest ik thuis ook eens doen. Links van mij zat Bram. Bram was een bejaarde, overtuigende PVV-stemmende zuurpruim die volgens zijn eigen zeggen zijn been was kwijtgeraakt door gepruts van het ziekenhuis. Ik had goed nieuws, aangezien het lopen inmiddels sterk verbeterd was mocht ik een paar uurtjes naar huis. Kon ik

mooi even oefenen voor Leids Ontzet waar mijn (nog) dronken loopje niet op zal vallen.

De geur van draadjesvlees vulde de huiskamer. De riblappen die nog net boven de jus te zien waren vielen in de oude gehavende braadpan al goed uit elkaar. De geschilde aardappelen, peen en uien had ik net in een grote pan opgezet. De stamper lag klaar om de hutspot eens flink in elkaar te stampen. Mijn frustratie moest er toch een keer uit.

Met de Hutspotmaaltijd was ik er dus gelukkig bij. Voor de volgende typisch Leids Ontzet-ingrediënten heb ik mij helaas moeten excuseren; het overmatige drankmisbruik, de duizelingwekkende Booster Max, de stinkende maatjesharing en wittebrood om 7 uur s' ochtends, het wanhopige slenteren met mijn vrienden tussen Barrera-Koornbrug-de Uil, de eindeloze verregende stoet kinderen tijdens de Taptoe, de aanstellerige Leidse held Barry Badpak, het armoedige blij straattoeater, de te vette olieballen, de no response bij de respons en de klassiek saaie Optocht.

Dit jaar dus geen bevrijding, bier en losbandigheid voor mij. Het beleg van mijn Brein duurt nu ruim een maand. Het ontzet vergt tijd, geduld en vertrouwen. Net als de uitgehongerde Leidenaren in 1574. Zij werden bevrijd door de Watergeuzen die het land onder water lieten lopen en zo de Spanjaarden verrasten. Tot de volgende keer bij deze mooie traditie.

Ab+

COLUMN

Hans Böhm

Freelance publicist

Publiek

Ze zeggen weleens dat een land de leider krijgt die het verdient.

Heb ik altijd met een opgetrokken wenkbrauw aangehoord. Mensen kiezen iemand met een bepaalde hoop en die keuze wordt bepaald door de beloftes

vooraf. Maar vaak veranderen die eenmaal gekozen leiders op hun pluchen zetel: van filosofie, van koers, ja zelfs van karakter. Die persoonlijke wezenlijke veranderingen kun je de mensen toch niet aanrekenen?

Maar daarop voortbordurend: krijgt een evenement het publiek dat het verdient? Bij het laatste WK-voetbal onttaarde de vreugdefeesten in Frankrijk her en der in rellen en plunderingen. Op diezelfde dag was er ook de finale van Wimbledon, typisch Engels sfeertje met thee en koekjes en aardbeien en slagroom. In datzelfde weekend was ik gevraagd om simultaan te schaken tijdens het Zwarte Cross Festival. Dat is in de Achterhoek van Nederland en de reputatie van dat festival is robuust met dit keer 220.000 bezoekers. Het aanbod is overweldigend, tussen het constante geronk van motoren zijn er ongeveer 450 verschillende optredens in de open lucht of in gigantische tenten. Om te beginnen heel veel muziek van klassiek tot modern en letterlijk alles daartussenin. Dan op de speciale theaterweide onemanshows, degenlikkers, acrobatiek, spoedcursus schermen, kapsalons om maar wat te noemen en in de universiteit doorlopende voordrachten van professoren over uiteenlopende onderwerpen. En dan dus ergens de schaakhoek in de open warme lucht met een tiental borden met gekleurde stukken waar ik zeven uur achter elkaar simultaan speelde tegen kinderen met adviserende ouders, schaars geklede dames, vrolijke groepen jongens, zware tegenstand van de verenigingen uit de omtrek en ouderen die vroeger hadden geschaakt en het wel weer eens wilden proberen. In de middag vloaide het bier rijkelijk, daalde het niveau op het bord en steeg de stemming eromheen. Het was zaak op de een of andere manier geconcentreerd te blijven want iedereen die van mij won kreeg gratis toegang voor 2019.

Ik wilde de organisatie niet op extra kosten jagen en ik houd niet van verliezen dus van de ongeveer 300 partijen over die drie dagen moest ik twee keer remise toestaan. Daar was dit jaar geen prijs voor maar dat kan een volgende keer beter. Ook al viel er regelmatig een stuk om, kieperde een biertje over het bord of was er een misverstand over de sprong van het paard toch is er niet een wanklank gevallen in al die dagen met al die mensen. Het Zwarte Cross Festival begon in 1997 met een klein clubje motorliefhebbers die een feestje bouwden op een stuk wei van een boer en dat trok wel duizend bezoekers uit de omtrek. Inmiddels is dat feestje uitgegroeid tot een mega-event maar dat karakter van jong tot oud bezoek is bewaard gebleven. En dat de bezoekers gekleed of bijna naakt zijn, geschminkt, getatoeëerd of naturel, verandert de gemoedelijke sfeer niet. ‘Alles komt goed’, is de officiële naam van de organisatie en zo gaat het ook. Boven het grootste podium hangt een spandoek LEVEN VÓÓR DE DOOD.

Zet alvast in de agenda bij juli volgend jaar: Zwarte Cross Festival!!